

Verhalenverteller extraordinaire

Jaloerse blikken vallen mij ten deel wanneer ik Jonge Harten-fanatics vertel dat ik met Thomas Dudkiewicz mag praten over zijn nieuwe voorstelling. Dudkiewicz is een jonge maker verbonden aan Productiehuis Rotterdam en onderdeel van performance collectief Umland, die met zijn eerdere live hoorspel *Bobby Baxter* vele fans aan zich bond. Dit jaar is hij terug op Jonge Harten met *Bedtime Stories*, waarin hij de bezoeker meer dan ooit onderdompelt in zijn meeslepende verhalen.

Ondanks de telkens wegvallende Skype-verbinding neemt Thomas Dudkiewicz mij moeiteloos mee in het verhaal dat bij hem de liefde voor het vertellen aanwakkerde. “Ik was een jaar of 13, toen ik met klasgenoten in een trein zat naar Engeland. Verderop stond er opeens een man op, die aan zijn vrienden een geweldig verhaal begon te vertellen. En met dat verhaal pakte hij al snel die hele trein in. Wij zaten met zijn allen door de bankjes te gluren, om erachter te komen wie dit was, en wie dit waanzinnige verhaal vertelde. Dat moment was heel erg magisch. Ik kwam erachter dat je met verhalen op zo’n universele manier mensen kan vangen, en dat je ze echt even kan laten wanen in een andere wereld.”

In *Bedtime Stories* probeert Dudkiewicz het publiek dan ook totaal te laten onderdompelen in het raamwerk van verhalen dat hij vertelt. De rode draad wordt gevormd door het kleine meisje Lily dat op haar beurt luistert naar de verhalen van haar vader Max en opa George. “De verhalen die ik vertel zijn niet biografisch, maar zijn ontleend aan mijn visie van hoe een leven in elkaar zit. Hoe deal je met het hebben van een kind en haar opvoeding, en wat is de rol van het verhalen vertellen daarin? Bobby Baxter kwam vanuit een duisterdere achterkant. In *Bedtime Stories* heb ik meer geprobeerd om een echte levenslijn, met ook mooie, gelukkige, en oprechte momenten uit het leven te vangen, en die op te smukken met mooie verhalen.”

Naast het talent om een stem te geven aan een scala van personages, optimaliseert Dudkiewicz nu ook het gebruik van licht en geluid voor een optimale *story telling experience*. “Ik ben op zoek gegaan naar nieuwe manieren om die immersie zo groot mogelijk te maken. Met Bobby Baxter kwam ik er al achter dat het moeilijk is om dingen aan het verhaal toe te voegen, omdat het al snel heel vol wordt. Toch hebben de soundscapes van Jimi Zoet en Thomas Loos, en het sobere lichtplan van Marijn Alexander de Jong het verhaal veel meer body gegeven.”

“Het prachtige aan verhalen is dat iedereen daar zijn eigen leven, gedachten, emoties en herinneringen op toepast, zodat alles zijn eigen betekenis krijgt. Dat is volgens mij ook het mooie aan kunst, dat los van de bedoelingen van de maker, het werk zo op een hoger level kan bereiken.”